

Dispozitivul

- 1) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei măsuri naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune un preț minim pe unitate de alcool pentru vânzarea cu amănuntul a vinurilor, cu condiția ca această măsură să fie în mod efectiv de natură să asigure obiectivul privind protecția sănătății și a vieții persoanelor și ca, ținând seama de obiectivele politicii agricole comune, precum și de buna funcționare a organizării comune a piețelor agricole, să nu depășească ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul menționat privind protecția sănătății și a vieții persoanelor.
- 2) Articolele 34 TFUE și 36 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun ca un stat membru, pentru a urmări obiectivul privind protecția sănătății și a vieții persoanelor prin intermediul creșterii prețului la consumul de alcool, să opteze pentru o reglementare, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune un preț minim pe unitate de alcool pentru vânzarea cu amănuntul a băuturilor alcoolice și să înlăture o măsură precum creșterea accizelor, care poate fi mai puțin restrictivă în privința schimburilor comerciale și a concurenței în cadrul Uniunii Europene. Revine instanței de trimitere atribuția de a verifica dacă aceasta este într-adevăr situația prin intermediul unei analize detaliate a tuturor elementelor pertinente ale cauzei cu care este sesizată. Simpla împrejurare că această din urmă măsură este susceptibilă să ofere beneficii suplimentare și să servească într-o mai mare proporție obiectivului luptei împotriva abuzului de alcool nu poate justifica înlăturarea acesteia.
- 3) Articolul 36 TFUE trebuie interpretat în sensul că o instanță națională, atunci când examinează o reglementare națională în raport cu justificarea referitoare la protecția sănătății și a vieții persoanelor, în sensul acestui articol, are obligația să examineze în mod obiectiv dacă elementele de probă furnizate de statul membru în cauză permit în mod rezonabil să se aprecieze că mijloacele alese sunt apte să realizeze obiectivele urmărite, precum și posibilitatea atingerii acestora prin măsuri mai puțin restrictive în privința liberei circulații a mărfurilor și a organizării comune a piețelor agricole.
- 4) Articolul 36 TFUE trebuie interpretat în sensul că controlul proporționalității unei măsuri naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, nu este limitat exclusiv la informațiile, la dovezile sau la alte materiale de care dispunea legiuitorul național atunci când a adoptat o astfel de măsură. În împrejurări precum cele din cauza principală, controlul conformității măsurii respective cu dreptul Uniunii trebuie efectuat pe baza informațiilor, a dovezilor sau a altor materiale aflate la dispoziția instanței naționale la data la care statuează, în condițiile prevăzute de dreptul său național.

⁽¹⁾ JO C 339, 29.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – X-Steuerberatungsgesellschaft/Finanzamt Hannover-Nord

(Cauza C-342/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Recunoașterea calificărilor profesionale — Directiva 2005/36/CE — Articolul 5 — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2006/123/CE — Articolul 16 și articolul 17 punctul 6 — Articolul 56 TFUE — Societate de consultanță fiscală stabilită într-un stat membru și care furnizează servicii în alt stat membru — Reglementare a unui stat membru care impune înregistrarea și recunoașterea societăților de consultanță fiscală)

(2016/C 068/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: X-Steuerberatungsgesellschaft

Pârât: Finanzamt Hannover-Nord

Dispozitivul

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune posibilității ca o reglementare a unui stat membru, care definește condițiile de acces la activitatea de asistență profesională în materie fiscală, să restricționeze libera prestare a serviciilor de către o societate de consultanță fiscală, constituită în conformitate cu legislația unui alt stat membru în care societatea menționată este stabilită, care întocmește în acest din urmă stat membru în care activitatea de consultanță fiscală nu este reglementată o declarație fiscală pentru un destinatar din primul stat membru și o transmite administrației fiscale din acesta, fără ca respectiva calificare dobândită în alte state membre de societatea menționată sau de persoanele fizice, care efectuează pentru aceasta prestarea de servicii de asistență profesională în materie fiscală, să fie recunoscută la adevărata sa valoare și să fie luată în considerare în mod corespunzător.

⁽¹⁾ JO C 372, 20.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – APEX GmbH Internationale Spedition/Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Cauza C-371/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politică comercială — Dumping — Brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 11 alineatul (2) — Expirare — Articolul 13 — Circumvenție — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 260/2013 — Validitate — Extinderea unei taxe antidumping la o dată la care regulamentul prin care a fost instituită nu mai este în vigoare — Modificarea configurației schimburilor comerciale)

(2016/C 068/16)

Limba de procedură: germania

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: APEX GmbH Internationale Spedition

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Dispozitivul

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 260/2013 al Consiliului din 18 martie 2013 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1458/2007 privind importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză, la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, expediate din Republica Socialistă Vietnam, indiferent dacă acestea sunt declarate sau nu ca fiind originare din Republica Socialistă Vietnam, este nevalid.

⁽¹⁾ JO C 372, 20.10.2014.